

**Eddy Titulaer kopte
Deto kort voor tijd
in vetlige haven.**

Becker wijst Deto goede weg

(Door Gert Lammerink)

VRIEZENVEEN - Hand opsteken in de richting van de dug-out na weer een doelpunt, organiseren, aanwijzingen geven aan medespelers, scheidsrechter inpakken en de wedstrijd naar je hand zetten. Het hoort allemaal bij de rol van vedette. Een rol, die in het draai-boek van het duel Deto-WHC op het lijf van de robuuste Freek Becker was geschreven. Hij gedroeg zich er dan ook naar de Vriezenveense spits, wat tot gevolg had dat Deto en WHC op de ranglijst „stuivertjewisselden“. Deto won het belangrijke duel met 3-1, voornamelijk dank zij twee schitterende goals van Freek Becker.

Aan de winst op WHC was voor Deto echter menig zweetdruppeltje vooraf gegaan. Het deed trainer Arend Steunen-berg na afloop verzuchten: „Ach, als wij

altijd geconcentreerd, met de volle inzet spelen, dan stonden we nu ergens in de buurt van de sub-top“.

Toch waren ook tegen WHC deze voorwaarden bij tijd en wijle ver te zoeken. De oorzaak is waarschijnlijk een gebrek aan zelfvertrouwen. Tegen WHC begon Deto pas te voetballen, toen het eenmaal een voorsprong had. Vanaf dat moment, tot aan de rust, bleek dat de Vriezenveeners met de as Becker, Titulaer, Groot een zeer aardig elftal hebben. Een elftal, dat goed kan draaien zolang er hard wordt gewerkt, veel beweging is en tactische fouten zoveel mogelijk achterwege blijven.

Kwartier

In het eerste kwartier van het duel tegen WHC gebeurde het tegendeel. De gasten lieten het initiatief aan de tegenstander over en dat leverde Deto grote

problemen op. Steunenberg had gekozen voor een systeem met twee spitsen (Becker en Weustink), waarbij een belangrijke rol was weggelegd voor een aantal opkomende middenvelders (Titulaer, Rudi Schepers, Schipper). Maar omdat er bij Deto nauwelijks werd bewogen en geen aansluiting tussen de linies bestond, kwam er van de beoogde opzet weinig terecht. WHC maakte er via snelle counters handig gebruik van, maar Deto wist zich in de rug gedekt door een dosis geluk en de paal.

WHC wist van een aantal opgelegde kansen dus geen gebruik te maken, waardoor na 15 minuten het befaamde cliché „het doelpunt viel aan de andere kant“ weer eens tot z'n recht kwam. Een voorzet van Geert Schipper belandde op het hoofd van Freek Becker, die foutief opstellen van doelman Bert Sanders knap afstrafte: 1-0. Vervolgens kreeg De-

to menig kans, met als hoogtepunt een kopbal van Titulaer op de paal, na een uitstekende pass van Becker. Becker deed vlak voor rust nog een keer van zich spreken, toen hij de bal vanaf 30 meter op onnavolgbare wijze in de kruising joeg: 2-0.

Toch kwam Deto nog in moeilijkheden, toen Geert Koelle 20 minuten na rust 2-1 scoorde. „Onbegrijpelijk“, vond Steunen-berg, „maar daarna vielen wij weer terug in de fout die we al eerder maakten. Iedereen ging angstig spelen, er vielen weer gaten tussen de linies en er werd niet meer bewogen. Ik was dan ook zeer opgelucht, toen de speler die het meeste pech had gehad, de zaak uiteindelijk in ons voordeel besliste“. De oefenmeester doelde hiermee op Eddy Titulaer, die tien minuten voor tijd een vrije trap van Benny Wiltvank in het WHC-doel kopte: 3-1.